

Проповед 253

Рождество Христово

Прочит: Евреи 1,1 - 4

Скъпи братя и сестри,

Хубаво е преди всичко да се поздравим с думите: Честито Рождество Христово! Не трябва да ни омръзва да повтаряме този поздрав отново и отново, защото днес е ден на радост. Радвайте се, защото, както казаха ангелите преди много години: **"Днес ви се роди в Давидовия град Спасител, който е Христос Господ."** Господ се роди, и днес ние празнуваме това, че той се роди тук, сред нас. Господ се роди между нас отново, и ние можем отново да празнуваме Рождество. Празникът на Рождество не се е променил кой знае колко много през годините. Може би от самото му установяване до днес се четат същите текстове. Говори се за същото време, споменават се същите послания. И въпреки всичко това, празникът остава жив. Господ се роди сред нас! Това е чудото на Рождество - Господ е жив и има силата да докосва човешките сърца с невероятна сила. Бог действа и днес в сърцата ни, в живота ни. Бог и днес идва в живота на много хора, за да ги освободи от греха. Това чудо на Христовото Рождество трябва да е живо не само сега, то трябва да живее в сърцата ни и в мислите ни всеки ден от живота ни. Никога да не забравяме, че Исус Христос е жив; че Той напусна небето, за да стане един от нас, за да ни спаси. И бъдете убедени, без раждането на Исус Христос, без идването на Бога между хората, светът би бил доста различен. Бог става човек, големият става малък. И все пак, защо Бог дойде между хората? Може би следната история ще ни помогне да разберем това. Едно малко момче отишло на гости при баба си и дядо си за Рождество. Дядо му бил дърворезбар. Момчето стояло до дядо си и гледало как тъй, една след друга, с внимание оформя фигурките от дърво. Някои били в процес на обработване, а други вече били готови. Момчето се уморило, положило главата си на масата и заспало. И в съня му всички фигури оживели. То отишло с героите от рождествената сцена в обора във Витлеем и погледнало към бебето Исус. Исус го погледнал и му казал - искам от теб три неща. Тогава момчето казало разпалено: Вероятно искаш моето ново яке, електрическото ми влакче и книгата ми с пъстри картинки? Бебето Исус му отговорило: Не, всичко това не ми е необходимо, аз се нуждая от нещо съвсем различно. Какво е то? - попитало детето. Дай ми твоето съчинение по български, което написа, казал Исус. Но там отдолу учителят е записал "слаб", отговорило детето. Носи ми винаги онези неща, на които е записано "слаб", казал Исус. С удоволствие, отговорило момчето. Тогава като второ ми донеси чашата си за мляко. Но, тя е счупена, казало детето. Нищо - отговорил Исус, винаги ми носи нещата от твоя живот, които са счупени, аз мога да ги поправам. На трето място ми донеси думите, които каза на майка си, когато тя те попита защо е счупена чашата за мляко. Тогава детето заплакало, защото си спомнило, че било излъгало майка си, на която казало, че чашата била паднала на земята, а в действителност сам я бил хвърлил долу. Да, казало детето Исус, ти можеш винаги да ми носиш лъжите, с които е пълен твоят живот, твоя инат, лошите неща, за да мога аз да ги променя. Детето се събудило и било разбрало от съня каква е същността на Рождество, защо идва Исус - за да вземе слабите му страни, счупеното в живота му, както и да изцели злото в живота. Със съня си то разбрало същността на Рождество - Бог идва, за да ни промени, за да направи хората по-добри.

1. Общество на информацията. Информацията винаги е била важна за нашето човешко общество. Погледнете цялата човешка история и ще видите един непрестанен стремеж към повече знание, който като че ли няма край. Всеки човек се стреми да научи колкото се може повече, всеки иска да знае повече, отколкото знае. Стремежът към информация, обаче, като че ли е особено силен днес. Ние живеем в общество, в което получаването на информация като че ли е на първо място. Светът се е превърнал в едно голямо село, в което общо взето всеки знае по нещо или почти всичко за всекиго. И все пак в цялата тази информираност често понятията ни се сливат и ние губим границата между зло и добро. Въпреки цялата информация и информираност на хората, ние все пак не можем да се разбираме. И щом ние, хората на 21 век, които притежаваме телевизия, интернет, радиопредавания, които за десет часа можем да долетим до другата страна на земята, не се разбираме, как са могли хората преди нас да се разбират? И как можем да успеем да разберем Бога.

2. Бог иска да ни информира. Бог иска да ни каже нещо важно. Бог иска да сподели с нас една истина. Ние често си мислим, че Бог се скрие от нас, дори пророк Исая го казва в книгата си (Исая 8, 17): **"И аз ще чакам Господа, който крие лицето Си от Якововия дом, и на Него ще се надявам."** Но това не е така. Ние искаме да видим Бога такъв, какъвто сме си Го представили, такъв, какъвто желаем да Го видим и точно затова не можем да чуем истините, които Той се опитва да ни каже. Бог иска да ни говори, иска да ни говори за своята любов: **"Бог, Който в многобройни частични откровения и по много начини е говорил в старо време на бащите ни чрез пророците,..."** Бог е говорил. Бог иска да ни каже нещо. Апостол Павел, пишейки на евреите, в своето послание им напомня: Спомнете си как Бог е говорил, спомнете си какво ви е казал. Народът на Израел най-добре знаеше кога и как Бог е говорил. Бог беше действал в тяхната история. Забележете, апостол Павел казва: Бог е говорил по многобройни начини. Бог говори и то не един път и два пъти. Бог има много начини и канали, по които е съобщавал за своята грижа. През цялата човешка история, Бог не е преставал да търси човека. Не защото човекът Му е необходим, а защото Бог обича човека. Хората, чрез които Бог говореше, не бяха един и двама. Можем да си спомним за Авраам, който напусна родната си земя, за да отиде в земята, обещана му от Бога. Можем да мислим за Мойсей, който напусна удобното си място в двореца, за да изведе народа на Израел към една обетована земя, която той никога преди това не беше виждал. Можем да споменем пророците, които не преставаха да насърчават народа да следва Бога в добри и лоши времена. Бог говори и не е преставал да говори, защото Бог иска всеки един човек да се спаси. Бог иска да ни информира за своите планове за тази земя. За да чуем Бога, обаче, трябва да сме готови да Го слушаме. Проблемът на хората винаги е бил, че не искат да слушат какво им говори Бог. Ако Бог говори по многобройни начини и иска да каже нещо на хората, а няма кой да Го слуша, няма никаква полза. Важно е да запомним, че Бог иска да ни говори и го прави. За да Го чуем, обаче, е необходимо да отворим ушите си и да слушаме. Слушайте Бога, Той има какво да ви каже.

3. Един последен опит. Бог говори на хората по многобройни начини и малко искаха да Го чуят. Затова Бог реши да направи един последен голям опит - Бог реши да говори на хората като Сам слезе на земята: **"в края на тези дни говори на нас чрез Сина"**. Бог отново иска да ни говори, но чрез Сина Си. Това не звучи като един последен опит, това звучи като нещо повече: Бог иска да говори на хората не за последен път, Бог иска да покаже, че никога не се предава. Бог никога няма да остави човека. Бог никога няма да престане да ни обича. Това е посланието, което Рождество носи със себе си. Бог никога няма да ни предаде, по никакъв начин. Бог прави един последен опит - праща Своя Син да

се роди сред мрак, мръсотия и нечестие, сред неправедни и лоши хора, сред хора, които не са се научили да обичат никого и нищо, сред хора, които са свикнали да се грижат само за себе си, сред хора, които живеят в грях. Исус Христос, роденият преди повече от 2000 години Спасител, е последната дума на Бога. Исус се ражда, за да каже (Матей 11, 28): **"Елате при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и Аз ще ви успокоя."** Исус е отговорът на всичко. Той идва и се ражда във Витлеем, за да спаси всеки един човек. Той е най-щедротото предложение на Бога към нас, хората. Ако само повярваме, ако само разберем колко много се нуждаем от избавление от греха, ако само приемем жертвата на Голгота... Тогава животът ни би бил вечен. Бог праща Сина Си да се роди в беден обор и да умре на голготския кръст. Бог предава живота на Сина Си на смърт на кръст, за да ни даде живот. Помислете за това, което се случва на Рождество - Бог дава Сина Си, за да не бъдем загубени ние, хората. Това е велико чудо и голяма милост. Точно затова Рождество е голям празник.

4. Кой е този Исус Христос? Какво означава, че Божият Син идва при нас? Много хора все още питат: Защо Бог говори чрез Исус Христос? Съмняват се в Него, отричат, че е Бог. Този, който е чел Библията, не се съмнява в това. Апостол Павел се опитва да обясни, казвайки: **"Когато постави Наследник на всичко, чрез Когато и направи световите, Който е сияние на Неговата слава и съвършен образ на Неговото лице и Който държи всичко чрез Своето могъщо слово. Той, след като извърши чрез Себе Си очистване на греховете, седна отдясно на Величието във висините."** Бог праща не кого да е. Бог праща Своя Син. Има няколко важни момента в това изявление. **На първо място** Исус Христос, Който се ражда във Витлеем, не е просто един син на Бога - Той е Единственият. Той е **"Наследникът"**, Той е Този, на Когато ще бъде всичко. В Пс. 2, 8 се казва: **"Аз ще Ти дам народите за Твое наследство и земните краища за Твое притежание."** Когато Наследникът говори, трябва да слушаме. Когато царете на земята имат един наследник, те го пазят като зеницата на окото си, за да не изчезне името им от тази земя. Бог прави точно обратното - Той праща Сина Си, за да спаси хората, за да им даде надежда и победа. И още нещо, ние сме наследството. Божият син се ражда, за да спаси най-ценното. Ние сме ценни в Божиите очи, ние сме истинското наследство. **На второ място**, Исус Христос е **Творец**, чрез Него Бог е направил всичко. Исус Христос е бил, както казва и символът на вратата, роден преди всички векове. Исус ни познава добре - Той ни е сътворил. Ние сме ограничени. В края на живота ни стои един отворен гроб. Това за нас е краят. Божият син, нашият Спасител, няма край. Той е извън времето, само чрез Него имаме шанс за вечен живот. Той ни е сътворил и ни познава добре. Той знае какво има да с е поправя в живота ни, Той знае какво не е на ред, Той знае какво трябва да се направи, за да се върнем към онзи първи образ на несъгрешилия човек. Този Бог и Спасител, Който идва за нас, е много по-голям от нашите представи и разбирания - Той ни е сътворил. Раждащият се Спасител има и още важни качества. **На трето място**, Той се ражда в човешки образ, но въпреки слабото човешко тяло е **"сияние на Неговата (т.е Божията) слава и съвършен образ на Неговото(т.е Божие) лице"**. Исус Христос, роденият Се във Витлеем, живя през целия Си живот на тази земя в човешки образ, но въпреки това беше **Бог**. През човешкият Му образ във всяко Негово дело се виждаше Божественото. Исус Христос облече човешки образ, но докосна човешкия живот. Исус не е само отражение на Божествената слава, каквито сме ние хората, Той е източник на светлина. Както се казва в евангелието на Йоан: **"Истинската светлина идваше на света."** Бог донесе своята светлина в нашият свят. Тази истинска светлина беше предназначена и е предназначена за всеки човек. Чрез Исус във Витлеем се роди истинският образ на Божието лице. Истинският образ на Божието лице може да носи само едно име и то е Любов. Нека не

забравяме - истинската светлина в живота ни идва от Исус. Исус Христос не е отражение, а източник на светлина. Накрая, Павел завършва своето писание за идването на Исус като споменава основната Му задача, това, заради което Той дойде на тази земя: **"извърши чрез Себе Си очистване на греховете"**. Това е целта. Без това раждането на Исус не би имало смисъл. Празникът Рождество може да се разбере и празнува само през фокуса на празника Възкресение. Исус се роди не просто за да бъде между хората. Той се роди, за да спасява, за да очисти своето наследство, за да ни даде възможност да се докоснем до вечния живот, за да можем да бъдем заедно със Него. Рождество се случи, за да има Възкресение. И това възкресение не е само за Исус Христос, но и за всеки човек по тази земя, за мен и за теб.

5. Заключение. Бог никога не е преставал да говори и да ни праща вестители, за да се върнем при Него. Бог винаги е искал да се спасим. Бог не се отказва от нас. Именно затова прати Своя Син на земята - за да ни спаси и да ни даде вечен живот. Той е наследникът, Той ни е сътворил и Той е Бог. Исус се роди за нас. Той е нашата надежда. Той ни обича безгранично. Бог е с нас. Честито Рождество Христово. Амин